мачъ пенчо

пенчо бре, учи;
пенчо си мълчи.
пенчо бре чети
~~лусисе, сумти~~

пенчо бре чети.
пенчо не чете
пенчо работи
пенчо пак не ще.
пенча го мързи
~~пенча го мърз~~
гледа да лежи
ходи та игрий
търеи да се май
Врдме се мина
пенчо порасна
иска да яде
нѣма от кѣдѣ.

гонѣм пенчо

пенчо е ирчен
но не е учен
не знай да чете
никой го не ще
За чиновник млад
нѣма за наят.
стана май пѣдар
послѣ говедар.
ходи гладен гол,
тегли като вол.
щото
нищичко не знай
плачи и се кай
що така се вел?
що да пак чел?

(Ябълки) по желание

Клончета зелени
ябълки червени!
Хубавинки сѣ!
колко ми сѣ драги
Ех какви сѣ благи
сладост чудеса!
голѣм как да стана
а че да си хвана
онуй клончетам
я да се подигнѣ
там опѣз да стигнѣ
че да я изям

мишо гълчи на мишкитѣ

мишки, мишчета проклети
сладко то ми що ядете
сладко то ми
~~чем да то~~ недарате
а че ~~да~~ тък се карате
цър, цор! аз вам ще ви кажа
~~ще ви бия ще ви смажа~~

на училище

Ей приятели, другари.
Врѣме е, часът удари
Хайде на училище
Да се пише и чете.
на играта сми сговорни
(по сумни)
и съгласни да ядем
трѣба и да сми покорни
Да се учим да четем.
Книжки тѣ си да отворим
Да поучими за в-час
ако добрѣ отговорим
колко радост е за нас

към училище

Чловам в'пятьт глам, движенье
Наближи е веч' часът
Дѣчурлига на ученье
тръгнали вървят, вървят
Всяко взело книжки носи
и отива към парнас
Я ги вижте: имали спретни, боси...
колко им се радвам аз!
Кат' ги гледам, дигам очи
към небесний бог господ
В'пят към щастье да насочи
Всиму към честит живот